ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 24-94 & 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ 1

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

23 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1956
ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΑ'-ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 3527

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΔΡΙΜΥΤΑΤΟΝ "ΚΑΤΗΓΟΡΩ,, ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ Ο.Η.Ε.

"ΤΑ ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ ΔΕΝ ΑΝΤΑΠΕΚΡΙΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΑΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ,,

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΕΣΗ ΟΔΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΕΠΙΒΟΛΗΣ "ΔΥΣΑΡΕΣΤΟΥ,, ΛΥΣΕΩΣ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ

ΘΑΡΡΑΛΕΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΗΝ. ΕΘΝΩΝ

ΗΝ. ΕΘΝΗ. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προχθεσινῆς συνεδριάσεώς της ἐπὶ τοῦ Οὐγγρικοῦ, ἡ συνέλευσις συνεκλήθη ἐκτάκτως τὴν 10ην μ.μ. (5 π.μ.) ἵνα συνεχίσῃ τὴν γεν. συζήτησιν.

Πρῶτος ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Κ. Καραμανλῆς, ὁ ὁποῖος ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι λόγον:

—Οὐδέποτε ὁ ἄνθρωπος ἐσημείωσε τόσον ταχεῖαν καὶ μεγάλην πρόοδον εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ τὴν εὐζωΐαν, ὅσον κατὰ τὸν 20ὸν αἰῶνα. Ἐν τούτοις ὁ αἰὼν αὐτὸς τῆς τεχνικῆς προόδου εἶδε δύο τρομεροὺς καὶ καταστρεπτικοὺς ὁλοκληρωτικοὺς πολέμους, οἱ ὁποῖοι ἐκλόνισαν τὴν πίστιν του ἐπὶ τὴν δυνατότητα τῆς ἠθικῆς προόδου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Μὲ τὰ ἴδια τὰ μέσα τῆς τεχνικῆς προόδου κατεστράφησαν πόλεις, ὑπεδουλώθησαν λαοὶ καὶ κατεπατήθησαν ἡ ἐλευθερία, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἰσότης ὑπὸ δυναστῶν, οἱ ὁποῖοι μὲ ἀπέραντον κυνικότητα δὲν διστάζουν νὰ ὁμιλοῦν περὶ τῶν αἰωνίων τούτων ἀρχῶν.

Εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πολέμους, ἐν τούτοις, ἑκατομμύρια ἁπλῶν ἀνθρώπων ἀγαπώντων τὴν ἐλευθερίαν ἔδωσαν τὴν ζωήν των μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ θυσία των θὰ συνέβαλεν εἰς τὴν δημιουργίαν ἑνὸς καλυτέρου κόσμου διὰ τὰς ἐπερχομένας γενεάς, οἱ δὲ ἐπιζήσαντες ἤλπισαν εἰς μίαν κακρὰν εἰρήνην, ἥτις, ὅμως, δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολύ.

Μετὰ τὸν 6' παγκόσμιον πόλεμον διάφορα ἔθνη ἠθέλησαν νὰ καταβάλουν μίαν ἀκόμη προσπάθειαν. Ἐκ ταύτης ἐγεννήθη ὁ ΟΗΕ. Ὁ Ὀργανισμὸς οὗτος ὅστις διὰ τῆς εἰσδοχῆς 19 νέων μελῶν κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν ηὔξησε τὰς δυνάμεις του, ἐκφράζει τὴν παγκόσμιον θέλησιν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης. Οὐχ ἧττον ὅμως, παρ' ὅλον ὅτι διέρρευσαν 11 ἔτη, ἡ σκιὰ τοῦ πολέμου μᾶς καλύπτει, εἰς ὡρισμένας δὲ περιοχὰς ἐξέσπασεν ἡ θύελλα. Πρέπει ἄρα γε νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ ΟΗΕ δὲν ἔχει ἀκόμη ὡριμάσει; Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι μὴ δυνάμενος νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸ βάρος τῶν ἀμοιβαίων καχυποψιῶν, οὔτε κἂν ἀπὸ τὸ ἐλάττωμα τῆς γραφειοκρατικῆς δυσκινησίας, δὲν ἐμφανίζει σταθερότητα καὶ ἀντοχὴν εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῶν σκοπῶν εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι ἀφιερωμένος.

Τὸ τέλος τοῦ 6' παγκοσμίου πολέμου δὲν ἔφερεν οὔτε περισσοτέραν ἐλευθερίαν, οὔτε περισσοτέραν δικαιοσύνην εἰς τοὺς λαούς, οἵτινες ἐπολέμησαν μὲ αὐταπάρνησιν καὶ πίστιν εἰς αὐτάς. Ἡ βία, ἡ κοινωνικὴ ἀδικία, ἡ ἔνδεια, αἵτινες ἠκολούθησαν τὸν πόλεμον, ἐδημιούργησαν τὰς συνθήκας μιᾶς μονίμου πολιτικῆς καὶ ἠθικῆς κρίσεως. Τὰ πυροβόλα ἐσίγησαν, ἀλλὰ ἡ πραγματικὴ εἰρήνη δὲν ἐπετεύχθη. Σκληροὶ ἀνταγωνισμοὶ συμφερόντων ἐξεδηλώθησαν. Οἱ λαοί, πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν παρὰ τὴν θέλησίν των, εὑρέθησαν εἰς ἀντίπαλα στρατόπεδα. Ὁ ὀξὺς πολιτικὸς ἀνταγωνισμὸς ἐπροκάλεσε συναγωνισμὸν ἐξοπλισμῶν, ὅστις ἀπορροφᾶ τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα διαφόρων κρατῶν. Εἰς πολλὰς χώρας αἱ βασικαὶ ἀνάγκαι τῶν λαῶν θυσιάζονται ὑπὲρ τῆς πολεμικῆς προπαρασκευῆς. Τὸ αἴσθημα ἀσφαλείας, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὴν πρόοδον καὶ εὐτυχίαν τῶν λαῶν ἐξέλιπεν ἀπὸ τὸν κόσμον. Ὁ ψυχρὸς πόλεμος κυριαρχεῖ παντοῦ, ἐνιαχοῦ δὲ ἔχει μετατραπῆ εἰς θερμὸν πόλεμον.

Δύο πόλεμοι διεξήχθησαν ἐναντίον τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ, ὅστις ὅμως δὲν ἐξέλιπεν εἰσέτι. Ἐξ ἄλλου ἡ ἀποικιοκρατία, ἡ ἐκμετάλλευσις ἑνὸς Ἔθνους ὑπὸ ἄλλου, ἂν καὶ εὑρισκομένη ἐν παρακμῇ εἰς πλείστας περιοχάς, συνεχίζει εἰσέτι τὴν βιαίαν καὶ ἀνελεύθερον ἐπιβολήν της. Κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας παρέστημεν μάρτυρες δύο σοβαρῶν κρουσμάτων, τὰ ὁποῖα παρ' ὀλίγον θὰ ὡδήγουν εἰς παγκόσμιον ἀνάφλεξιν. Ὁ κίνδυνος δὲν ἐξέλιπεν ὁλοσχερῶς εἰσέτι παρ' ὅλας τὰς ἀποφασιστικὰς προσπαθείας, τὰς ὁποίας κατέβαλε καὶ καταβάλλει ὁ Ὀργανισμὸς τῶν Ἡν. Ἐθνῶν πρὸς ἀπομάκρυνσίν του.

Λογικὸν συμπέρασμα ἐκ τῆς κρατούσης ἀνὰ τὸν κόσμον καταστάσεως, 11 ἔτη μετὰ τὸν πόλεμον, εἶναι ὅτι τὰ Ἡν. Ἔθνη δὲν ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὰς προσδοκίας τῶν λαῶν. Ἡ σκληρὰ αὕτη πραγματικότης πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ μετὰ παρρησίας.

Ἐδημιουργήθη κλῖμα ἀνειλικρινείας καὶ ἀπιστίας ἐντὸς τῶν κόλπων τοῦ Ὀργανισμοῦ, ξένον πρὸς τὸ πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖον κατηρτίσθη ὁ Χάρτης. Μεταξὺ τῶν ἰδεωδῶν τοῦ Χάρτου καὶ τῆς πραγματικότητος ἔχει ἀνοιχθῆ ἀπέραντον χάσμα. Αἱ Μεγ. Δυνάμεις ἀγνοοῦν τὸν Χάρτην ὁσάκις αἱ διατάξεις ἀντιτίθενται εἰς τὰ ἄμεσα συμφέροντά των. Δύναμαι νὰ ἀναφέρω πλεῖστα παραδείγματα παραβιάσεως τοῦ Χάρτου ὑπὸ διαφόρων δυνάμεων. Περιορίζομαι ὅμως νὰ ἀναφέρω μίαν περίπτωσιν, ἡ ὁποία εἶναι φυσικὸν νὰ μὲ συγκινῇ ἰδιαιτέρως ὡς ἐκπρόσωπον τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἑλλὰς, ἀγωνιζομένη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς αὐτοδιαθέσεως εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς της ἐν Κύπρῳ, συναντᾶ ἐπίμονον ἐλλειψιν κατανοήσεως ἐκ μέρους μιᾶς Μεγ. Δυνάμεως, ἡ ὁποία συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν πρώτων, αἵτινες ὑπέγραψαν τὸν Χάρτην. Ἐξ ἑτέρου ἡ Ἑλλὰς προσέκοψεν ἐπίσης μέχρι τοῦδε εἰς σημαντικὰς δυσκολίας ἐν τῇ προσπαθείᾳ της ὅπως πείσῃ τὰ Ἡν. Ἔθνη νὰ δώσουν ἐποικοδομητικὴν λύσιν εἰς τὸ Κυπριακόν, λυσιν σύμφωνον πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Χάρτου. Διότι τὰ Ἡν. Ἔθνη εὑρίσκονται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ ἐπιβάλουν μίαν δυσάρεστον, εἰς μίαν Μεγ. Δύναμιν, ἀλλὰ δικαίαν λύσιν. Ἐὰν ἡ Κύπρος κατείχετο ἀπὸ χώραν μικρὰν ὅπως ἡ Ἑλλάς, ὁ Ὀργανισμὸς δὲν θὰ εἶχε δυσκολίαν νὰ ἐπιλύσῃ τὸ ζήτημα.

Οὐδεὶς—οὔτε ἡ κατέχουσα Δύναμις—ἀμφισβητεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ αἴτημα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ὅπως ζήσῃ ἐλεύθερος εἶναι λογικόν, ἠθικὸν καὶ νόμιμον. Οἱ ἀντιτιθέμενοι ὅμως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν προσφυγὴν ἔχουν δημιουργήσει, εἴτε ἠθελημένως εἴτε ἀθελήτως, σύγχυσιν ἢ παρεξηγήσεις περὶ τὸ θέμα. Ἐν πρώτοις λέγεται ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐδημιούργησε τὸ Κυπριακὸν ζήτημα, ὡς ζήτημα διεθνές.

Τοῦτο εἶναι ἀναληθές. Ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἡ Ἑλλὰς ἀντέστη εἰς τὰ ἐπίμονα αἰτήματα τῶν Κυπρίων ὅπως θέσῃ ὑπ' ὄψιν τῆς Διεθνοῦς Κοινότητος τὰ δικαιώτατα αἰτήματά των. Προσεπάθησεν ἐπίσης ἐπὶ μακρὸν ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐξεύρῃ λύσιν διὰ φιλικῶν διαπραγματεύσεων, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς παλαιᾶς ἑλληνοαγγλικῆς φιλίας. Μόνον δὲ πρὸ διετίας, ὅταν ἐκ τῆς ἀ-

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα

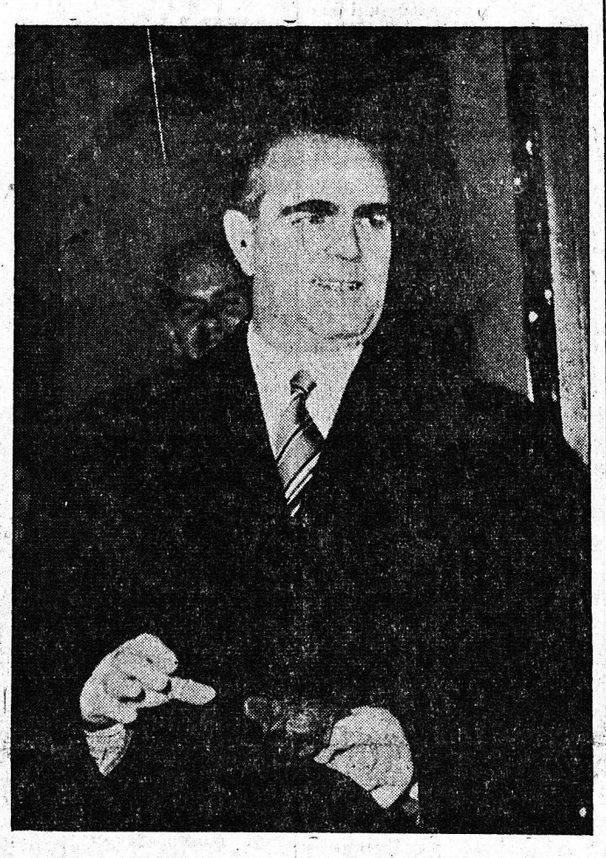

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς

ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

"ΛΟΥΚΙΑ ΤΟΥ ΛΑΜΕΡΜΟΥΡ,,

Τὸ θέμα αὐτὸ εἶναι θεϊκό. Εἶναι ἡ μουσικὴ ἀποκάλυψη τοῦ Ντονιτσέττι, ποὺ ἐπλούτισε τὸ στεφάνι τὸ μελοδραματικὸ μὲ τὸ ἀθάνατο λουλοῦδι τῆς «Λουκίας». Μέσα στὸ ἀνέκφραστο ἀγάθὸ τῆς μουσικῆς αὐτῆς, ποὺ σμίγει συμφωνικὰ ὅλα τὰ αἰσθήματα, εἰκονίζεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος μιὰ παντοδυναμία. Ἀγνά, οὐράνια, μπορεῖ νὰ πῇ κανείς, μεταφέρεται ἡ ψυχὴ σὲ ἄλλους κόσμους. Ξυπνᾶνε μέσα σου γλυκειὲς ἀναμνήσεις μιᾶς εὐτυχίας, ποὺ ἴσως νὰ δοκίμασες σὲ ἀγνωστη καὶ προγενέστερη ζωή.

Ἡ ὑπερκόσμια μουσικὴ τῆς «Λουτσίας» εἶναι τονισμένη σὲ τόνους ἀγγελικούς. Καὶ στὰ θερμὰ κύματα τῆς καρδιᾶς, ἀναστάίνεται ἕνας κόσμος ἀγάπης. Ἡ ψυχὴ φεύγει, πετάει καὶ πλαν᾽ται στοὺς οὐρανοὺς μιᾶς ἀκατεύναστης τρικυμίας. Ἡ τρελλὴ κυκλοφορία τοῦ μουσικοῦ αἵματος δυναμώνει τοὺς παλμοὺς καὶ ὑπὸ τὴν πίεσι τῆς μελῳδίας, ἀκτινοβολεῖ μέσα σου ἡ τρυφερότητα καὶ ἡ καλωσύνη. Ἡ θεία αὐτὴ πνοὴ σηκώθηκε μὲ ξεψυχίσματα γιὰ νὰ ἐπακολουθήσῃ ὁ μεγάλος τιτανικὸς ρόγχος στὴ σφαῖρα τῶν βιολοντσέλλων καὶ τῶν μπάσσων. Ἐκπληκτικὴ μετάπτωσις ἡ ἄρπα, χύνεται ἐπάνω στὴν ὀρχήστρα καὶ μέσα ἀπὸ τὶς σταλοῦσες τῶν ἤχων της, σηκώνονται καταπραϋντικὰ κύματα, σὰν φράσεις χαϊδευτικές, γεμᾶτες ὑπόσχεση.

Καὶ ὁ λόγος δίδεται στὸ μαέστρο, ποὺ ἐμπνέει τὴ ζωντανὴ νίκη. «Τὸ πιστεύω» τῆς μουσικῆς θρησκείας διαλαλήθηκε ἀσύγκριτα. Ὁ ἀπέραντος φθόγγος τῆς ἀγαλλίασις καὶ ἡ γαλήνια σταθερότητα, ἐβγῆκαν ἀπὸ τὴν μπαγκέττα τοῦ κ. Μ. Βούρτση, ποὺ εἶναι καὶ διευθυντὴς τῆς χορῳδίας. Αὐτὸς ἐπῆρε στὴν κατοχὴ του τὴ μουσικὴ σφαῖρα τοῦ Ντονιτσέττι καὶ μᾶς ἐβύθισεστὴν κατάπληξη. Φῶς, τεχνικὴ πληρότης, θαυμαστὴ σφοδρότητα, ὅλη τὴν ἐλευθερία τῆς μουσικῆς, ὁ κ. Βούρτσης τὴν μεταχειρίστηκε σὰν ἕνα στοιχεῖο, ποὺ ξέρει νὰ τὸ χαλιναγωγῇ. Οὔτε λίγο, οὔτε πολύ, ὁ μαέστρος αὐτὸς ἀπέδωσε ἐπιβλητικὰ τὸν εὐαίσθητο μαγνητισμὸ τῆς «Λουτσίας» σὰν ἕνα ἀκτινοβόλο θαῦμα. Ὡραιότερα διανομὴ ρόλων δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ. Ἀποτύπωσις καὶ ἐκδήλωσις μουσικῆς μορφῆς, ἄψογη. Ἡ ἐνδόμυχη συγκεκινημένη πλούσια ἀτομικότης, ἀρχίζει ἀπὸ τὸν τενόρο κ. Ζαννῆ Καμπάνη. Ὁ κ. Καμπάνης τὸ 1943 στὴ Ρώμη ἀντικατέστησε στὴν «Ἀΐντα» τὸν Μπενιαμίνο Τζίλι καὶ τοῦ ἔγινε ἀποθέωσις. Ἐτραγοῦδησε «Καβαλλερία Ρουστικάνα», κληθεὶς ἀπὸ τὸν Πιέτρο Μασκάνι γιὰ τὴ γιορτὴ τῆς πεντηκονταετίας του. Στὸ Ρεάλε στὴ Ρώμη εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ τραγουδήσῃ μὲ τοὺς ἀριστεῖς μαέστρους τοῦ κόσμου. Μασκάνι, Ντεσάμπατα, Καπούνα, Σαννίνι καὶ Πανίτσα τῆς Μετροπόλιταν Νέας Ὑόρκης. Ἔπειτα νέα ἀγκαζμὰν. Μόντε Κάρλο, Μόναχο. Στὴν Μπατερφλάϋ καὶ Τόσκα, ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τοῦ Ἄγκα Χάν, τοῦ δ.ρος Βορονῶφ, τοῦ Φιλίππου τῆς Ἀγγλίας καὶ πολλῶν ἄλλων ἐπισήμων. Καὶ ἡ διαδρομή του στὸν κόσμο ὅλο, ὑπῆρξεν ἀποθεωτικὴ καὶ γόνιμη. Ἐτραγοῦδησε μὲ ὅλη τὴ μουσικὴ ἀφρόκρεμα τῆς Ἰταλίας καὶ μετακληθεὶς ἐδῶ, εἴχαμε κι' ἐμεῖς τὴν εὐκαιρία νὰ τὸν θαυμάσουμε ὡς Ἐδγάρδο. Ὁ νόμος τῆς φωνητικῆς του ὡραιότητος, τοῦ ἔδωσε τὴν δυνατότητα νὰ ἀναπτύξῃ τὴ γνωστὴ φόρμα του ὡς τενόρου μὲ πάθος. Τὸ φρενῆρες παραλήρημα, ἡ ὕπατη ἀποκαρδίωση τοῦ Ἐδγάρδου, δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ βροῦν βαθύτερους θλιμμέγους τόνους γιὰ νὰ θρηνήσουν. Οἱ σπασμοὶ τῆς ὀρχήστρας εἶχαν τὴς χαρακτηριστικὲς ἀναλογίες μὲ τὴ φωνὴ τοῦ τενόρου γιὰ νὰ δημιουργηθῇ ἐντύπωσις ἀπερίγραπτη.

Στὴν τελευταία ἄρια, οἱ πνιγμένοι τόνοι, οἱ κραυγές, ποὺ τελειώνουν σὲ στεναγμούς, ὡς τὴν ὥρα, ποὺ τὸ λοβωμένο σῶμα πέφτει, ἡ μυστικὴ γλύκα τῆς φωνῆς τοῦ κ. Καμπάνη, σὰν νικητήρια ἰαχή, ἀναγγέλλει τὸ σάλπισμα τοῦ μουσικοῦ του φθασμοῦ.

Ὁ κ. Πασχάλης, στὸ ρόλο τοῦ Ἔρρίκου, ἔφθασε στὸ θριαμβικὸ σκοπό, ποὺ τὸν ἀγκάλιασε ἡ παραφορὰ τοῦ κοινοῦ. Ἔχει τὴν ὑπέρτατη φωνητικὴ μέθη τοῦ βαρύτονου καὶ δὲν μποροῦμε παρὰ νὰ τοῦ ἀναγνωρίσουμε τὸ ἀνώτερο σημεῖο. Ἡ προσωπικότης τοῦ ἐκλεκτοῦ αὐτοῦ βαρύτονου ἀνυψώνει τὸ μουσικὸ ἰδανικό, ἐξασφαλίζοντας σ' αὐτὸν τὴν ὑπεροχή. Μιμικὴ καὶ σκηνικὴ δρᾶσις μαζύ, ἀνταποκρίνονται εἰς τὶς ἀπαιτήσεις τῆς καλλιτεχνικῆς του ἰδιοσυγκρασίας. Ἔπειτα ἔχουμε τὸν κ. Χοϊδᾶ, μπάσσο, στὸ ρόλο τοῦ Ραϋμόνδου. Ὁ βράχος αὐτὸς τῆς φωνῆς, ξεσπάει συσσωρευμένα σύννεφα καὶ σχηματίζει ἕνα τερατῶδες τεῖχος ἀντοχῆς. Τὸ δεδομένο αὐτὸ τῆς φωνῆς του τῆς σπάνιας τὸν ἀνυψώνει, γεννᾶ τὴν αἴσθηση καὶ ἀποδίδει συναισθηματικὲς γενικότητες.

Ὁ κ. Καζαντζῆς ὡς Ἀρθοῦρος, εἶχεν ὅλη τὴν πρόθεση τῆς καλῆς ἀποδόσεως. Καθὼς καὶ ὁ κ. Πανταζινᾶκος ὡς Νορμᾶνος, ὑπετάχθη στὸ καθιερωμένο τοῦ ρόλου του μὲ ὡριμότητα.

Καὶ τώρα ἡ κ. Σπυροπούλου —Γκάγκα ὡς Λουκία. Ἡ Ἐθνικὴ Λυρικὴ Σκηνὴ δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἄλλη Λουκία. Ἀκούσαμε τοὺς σπασμοὺς τῆς ὀρχήστρας, μαζὺ μὲ τοὺς διαλογικοὺς φωνητικοὺς λαρυγγισμούς της. Ἐρχόσαντε καὶ ἔφευγαν σὲ ἕνα ἀποκαρδιωμένο σβύσιμο πνοῆς. Ἔπειτα, βίαια ἡ φωνή της, ξεσήκωνε τὴν ὀρχήστρα καὶ τὴν φώτιζε μὲ ἀστραπὲς μανίας. Τὸ πλῆθος τῶν ὀργάνων τρέμει καὶ ἔπειτα ἐξορμᾶ σὲ δυὸ ρυάκια λάβας. Τὶ νὰ ἀποφανθοῦμε σ' αὐτὸ τὸ φωνηνικὸ στύλ, ποὺ εἶναι ἀνώτερο ἀπὸ κάθε ἐνόργανη μουσικὴ δημιουργία; Ἡ χάρης τῆς ὑψιφώνου αὐτῆς εἶναι συγκινητική. Τὰ χέρια της, ἡ κινήσεις της, ἡ βαθειὰ θλιμμένη ἁπλότης, δημιουργοῦν τὴ δυνατώτερη ἐντύπωση, μαζὶ μὲ τοὺς τολμηρότερους ἁρμονικοὺς συνδυασμοὺς τῆς ὑψηλῆς τέχνης. Τὰ ἔγχορδα, τὰ κλαρινέττα, τὸ φλάουτο, ποὺ βαδίζει ἀντίθετα μὲ ἀνεστραμμένες, τὰ μπάσσα, μὲ τὸ ζωηρὸ ἐνδιαφέρον, ὅλα τὰ κατατροπώνει μὲ τὴν ἀπομιμητικὴ ἁρμονία τῆς φωνῆς της. Καὶ ὁ καθ' ἕνας δέχεται τὸ μουσικὸ κεραυνό, ποὺ προκαλεῖ ἡ ἀρχὴ τῆς τρέλλας της. Τὰ διαμαντένια ἀστέρια τῆς φωνῆς της στολίζουν τὸ θόλο τοῦ οὐρανοῦ τῆς τέχνης της, γεμᾶτα ἀπὸ λαμπυρισμοὺς ὑποσχέσεων μεγάλων. Τὴν κ. Σπυροπούλου, ἀναμφισβήτητα τὴν περιβάλλει ἕνα μουσικὸ σύμπαν. Τῆς εὐχόμεθα νὰ ἀνυψωθῇ σὲ πανευρωπαϊκὸ σύμβολο καὶ νὰ κυριαρχήσῃ.

Ἡ κ. Ἑλένη Τσουκαλᾶ, μέσα στὸν ἐξωτικὸ χορὸ τοῦ σκοταδιοῦ, ἔδωσε καὶ πάλιν τὰ καλλιτεχνικὰ δείγματά της.

Ἔτσι ἡ «Λουκία» ἔκαμε τὶς ψυχές μας νὰ γονατίσουν μπρὸς στὸ ἄνοιγμα τοῦ τάφου καὶ τῆς τρέλλας, κὰὶ νὰ ριγήσουμε ἀπὸ τὴν ἄδικη καταδίκη καὶ τὸ ψυχικὸ μαρτύριο τῆς γυναικείας τρυφερότητας καὶ τοῦ νικημένου ἔρωτα. Τὸ κόρο ἀποθεωτικὰ ἀνταπέδωσε τὴν πολυφωνία του καὶ κύρια συνετέλεσε στὴν παραφορὰ τῶν χειροκροτημάτων.

ΕΥΑ

ΠΑΡΟΥΣΙΑ 100.000 ΘΕΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ ΜΕΛΒΟΥΡΝΗΣ

ΕΛΑΒΕ ΧΩΡΑΝ ΧΘΕΣ Η ΤΕΛΕΤΗ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

ΜΕΤΕΧΟΥΝ 69 ΚΡΑΤΗ

ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ. Ἡ τελετὴ τῆς ἐνάρξεως τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων ἤρχισεν ὀλίγον πρὸ τῆς 15ης τοπικῆς ὥρας ὑπὸ λαμπρὸν ἥλιον.

Μετὰ τὰς μουσικὰς τῆς ἀεροπορίας καὶ τοῦ στρατοῦ, εἰσῆλθεν εἰς τὸ Στάδιον ἡ μουσικὴ τοῦ ναυτικοῦ, ἡ ὁποία ἐσχημάτισε τοὺς 5 ὀλυμπιακοὺς κρίκους, ἐνῷ ἐρυθρὰ φλόξ ἀνεφαίνετο εἰς τὸ ἄκρον τῆς ράβδου τοῦ ἀρχιτυμπανιστοῦ.

Τὴν 16.33' ὥραν ὁ Δοὺξ τοῦ Ἐδιμβούργου εἰσῆλθεν εἰς τὸ Στάδιον ἐπιβαίνων ἀνοικτοῦ αὐτοκινήτου διὰ τῆς θύρας τοῦ Μαραθῶνος.

Ἤρχισεν ἀκολούθως ἡ παράταξις τῶν ἀθλητῶν τῶν 69 κρατῶν. Συμφώνως πρὸς τὴν παράδοσιν, προηγεῖται πάντοτε ἡ ἑλληνικὴ ὁμάς, ἡ ὁποία καὶ ἐπευφημεῖται ζωηρῶς. Ἀκολουθοῦν οἱ λοιπαὶ ὁμάδες.

Ἡ ὁμὰς τοῦ Καναδᾶ ἐπευφημεῖται ἐπίσης, ἐνῷ τεράστιαι ζητωγραυγαὶ ὑποδέχονται τοὺς Οὔγγρους ἀθλητὰς μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ὑπουργὸν τοῦ Ἀθλητισμοῦ.

Ὁ Δοὺξ τοῦ Ἐδιμβούργου κηρύσσει ἀκολούθως τὴν ἐπίσημον ἔναρξιν τῶν ἀγώνων, ἐνῷ ἡ Ὀλυμπιακὴ σημαία ἀνυψοῦται ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ. Ἀντηχοῦν κανονιοβολισμοὶ καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Στάδιον ὁ Αὐστραλὸς ἀθλητὴς Κλάρκ κομίζων τὴν Ὀλυμπιακὴν δᾶδα.

Εἰς τὸ Στάδιον παρίστανται 100.000 θεαταί. Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Δοὺξ κηρύσσει τὴν ἔναρξιν, ἀνάπτεται μὲ τὴν Ὀλυμπιακὴν φλόγα καὶ ἡ δᾶς, ἥτις εὑρίσκεται εἰς τὴν στέγην τοῦ Σταδίου. Χίλια διακόσια ἄτομα ψάλλουν τὸν Ὀλυμπιακὸν Ὕμνον.

Παρατάσσονται ἀκολούθως, οἱ σημαιοφόροι τῶν 69 ἀντιπροσωπειῶν, πέριξ τοῦ μικροῦ βήματος, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὁ Αὐστραλὸς ἀθλητὴς Λάντυ ἀπαγγέλλει τὸν Ὀλυμπιακὸν Ὅρκον. Ἡ τελετὴ διήρκεσεν ἐπὶ δίωρον.

Δόγῳ τοῦ ἐπικρατοῦντος καύσωνος πολλοὶ ἀθληταὶ ἐλιποθύμησαν καὶ ὡδηγήθησαν ἔξω τοῦ στίβου.

Σήμερον θὰ ἀρχίσουν οἱ ἀγῶνες, θὰ ἀπονεμηθοῦν δὲ 5 χρυσᾶ μετάλλια εἰς τοὺς πρώτους ἀθλητὰς τῶν σημερινῶν ἀγώνων.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΕΝΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ ΣΥΝΕΚΛΟΝΙΣΑΝ ΧΘΕΣ ΝΕΑΙ ΑΘΡΟΑΙ ΕΚΡΗΞΕΙΣ ΒΟΜΒΩΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ.Α.

ΘΕΩΡΟΥΝ ΤΩΡΑ ΑΝΑΓΚΑΙΑΝ ΤΗΝ ΣΥΜΒΟΛΗΝ ΤΟΥ ΕΘΝΑΡΧΟΥ;

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΜΕΣΟΝ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. — Χθὲς ἐξερράγησαν εἰς τὸ κέντρον τῆς Λευκωσίας δύο βόμβαι, τραυματίσασαι μίαν Κυπρίαν γυναῖκα.

Αἱ ἐκρήξεις ἐσημειώθησαν, καθ' ἣν στιγμὴν ἐνηργεῖτο ἔρευνα εἰς ἓν ἀποκλεισθὲν τμῆμα τῆς Ἑλληνικῆς συνοικίας.

Ἡ τραυματισθεῖσα Κυπρία ἐκαθάριζε τὰ παράθυρα οἰκίας πλησίον τοῦ μέρους, ὅπου ἐσημειώθησαν αἱ ἐκρήξεις.

Χθὲς τὴν ἑσπέραν 3 βόμβαι ἐρρίφθησαν εἰς Πάφον, ἐναντίον στρατιωτικῶν αὐτοκινήτων. Δὲν ἐσημειώθησαν οὔτε θύματα οὔτε ζημίαι.

Ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν ἀναφέρει ὅτι ἀπὸ μιᾶς ἡμερομηνίας, ἥτις πρόκειται νὰ ἀνακοινωθῇ συντόμως, οὐδεὶς ἀπολύτως θὰ δύναται νὰ ὁδηγήσῃ ἰδιωτικὸν αὐτοκίνητον ἢ μοτοσυκλέτταν, ἂν δὲν εἶναι ἐφωδιασμένος μὲ εἰδικὴν ἄδειαν τῆς ἀστυνομίας.

ΛΕΜΕΣΟΣ. Εἰς γενικὴν ἀπεργίαν κατῆλθον οἱ Ἕλληνες τῆς Λεμεσοῦ, διαμαρτυρόμενοι διὰ τὸν φόνον ἐφήβου. Ἅπαντα τὰ καταστήματα παρέμειναν κλειστά, οὐδεμία δὲ ὑπηρεσία ἐλειτούργησε. Βρεταννικὰ στρατιωτικὰ τμήματα περιεπόλουν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, πρὸς πρόληψιν ταραχῶν, οὐδὲν ὅμως ἐπεισόδιον ἐσημειώθη.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Καίτοι οἱ ἐπίσημοι τοῦ Φόρεϊν Ὄφφις ἀρνοῦνται νὰ ἐπιβεβαιώσουν ἢ ὄχι τὴν ἀπάντησιν τῆς βρεταννικῆς κυβερνήσεως εἰς τὰ ἐρωτήματα τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ΟΗΕ, ἀνεφέρετο ὅτι ἡ ἀπάντησις θὰ ἐπιμένῃ ἐπὶ τῆς κατὰ τμήματα ἀποχωρήσεως τῶν βρεταννικῶν στρατευμάτων ἐκ τοῦ Πόρτ Σάϊντ.

Τὸ κυριώτερον πρόβλημα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὁ κ. Ἤντεν, πρὶν ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Ἰαμαϊκήν, εἶναι τὸ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν ἐν Αἰγύπτῳ βρεταννικῶν στρατευμάτων.

Δύο ἀντιτιθέμεναι ἀπόψεις ἐκδηλοῦνται εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Βουλῆς. Μία κοινοβουλευτικὴ ὁμὰς, ἀποτελουμένη ἀπὸ 50 συντηρητικοὺς βουλευτάς, πιστεύεται ὅτι θὰ καταψηφίσῃ τὸν Ἤντεν, ἂν αὐτὸς διατάξῃ τὴν ἄμεσον ἀποχώρησιν τῶν στρατευμάτων, ἥτις κατ' αὐ-

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΠΡΟΣ ΥΦΕΣΙΝ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

ΔΙΕΤΑΧΘΗ Ν' ΑΡΧΙΣΗ